

RECENSION

La Zona

Originaltitel La Zona

Svensk titel La Zona

Regi Rodrigo Plá

Producent Alvaro Longoria

Manus Rodrigo Plá & Laura Santullo

Foto Emiliano Villanueva

Roller Daniel Giménez Cacho, Maribel Verdú, Alan Chávez, Daniel Tovar, Carlos Bardem, Mario Zaragoza m fl

Mexiko 2007

Längd i tid 1 tim 31 min

Censur från 15 år

Distributör : Nonstop Entertainment AB

I det välansade området som kallas *La Zona* lever den välbärgade överklassen. Utanför muren som sträcker sig längs hela zonen börjar kåkstäderna. Fattigdomen och brottsligheten lever vägg i vägg med sin raka motsats, så nära men ändå så långt borta. En glasklar polarisering som vi har stött på i många filmer. Allt övervakas av kameror med sitt "storebror ser dig"-perspektiv. Filmen utspelar sig i Mexiko men skulle lika gärna kunna ha valfritt sydamerikanskt eller afrikanskt land som adress.

En natt råkar en reklamskylt blåsa ner och krossa muren mellan stadsdelarna. Detta öppnar upp för tre tonåringar som beslutar sig för att klättra över på andra sidan och göra inbrott i en av lyxvillorna. När de blir påkomna ser de, i ren panik, ingen annan utväg än att ta

livet av vittnet och försöka rymma. Två av pojkarna skjuts ihjäl av en granne under flykten medan den tredje lyckas komma undan. När polisens jobb inte är tillräckligt startar bostadsområdet ett medborgargarde som tar saken i egna händer för att leta rätt på mördaren.

I debutregissören Rodrigo Plás version av sitt hemland är korruption, mutor, mord och ett ständigt hot vardag. Han sätter dock sin tro till framtiden, det vill säga den yngre generationen. När ledaren i medborgargardets son Alejandro hittar den förrymde i källaren försöker han snarare förstå sin jämgamles situation istället för att fördöma. Föräldrarna däremot är ute efter blodshämnd och har en närmast respektlös inställning till ett människoliv. Det som regissören lyckas bäst med i sin film är att spegla en otäck rovdjursinstinkt som förmodligen alla människor latent bär på. Som balans låter Pla barnen och ungdomarna försöka ta reda på mekanismerna bakom ett våldsdåd och ha förmågan att se människor som jämlika.

La Zona börjar i ett rasande tempo och pulsen hålls vid liv till ungefär mitten där filmen tappar både fart och går lite på tomgång. Manusets och regin känns ibland aningen tv-mässig och stundtals påminner filmen för mycket om en vanlig katt&råtta-thriller. Moraldiskussionen är lite naggad i kanten och säger egentligen inte mycket nytt om ett land i en ohållbar situation. Men *La Zona* blir ändå drabbande och är trots sin pessimism ett viktigt debattinlägg om dels klyftor i politiska diktaturer, dels generationsklyftor och dels att om att vi alla är under ständig bevakning.

Fredrik Söderlund

FILMRUTAN